

Notulen van de vergadering van houders van certificaten van gewone en 7% cumulatief preferente aandelen in Unilever N.V., gehouden te Rotterdam, Blaak 31, op 28 oktober 2016, aanvang 10.30 uur.

Voorzitter : mr. J.H. Schraven ("Voorzitter")
Notulist : mw N. Dijkshoorn, Loyens & Loeff N.V.

1. Opening en mededelingen

De Voorzitter opent de vergadering om 10.30 uur, verwelkomt de aanwezige houders van certificaten van 7% cumulatief preferente en van certificaten van gewone aandelen Unilever N.V. en deelt mede dat hij, in zijn hoedanigheid van voorzitter van het bestuur van Stichting Administratiekantoor Unilever N.V. (het "AK"), deze vergadering zal leiden.

De Voorzitter deelt mede dat het voltallige bestuur ("Bestuur") van het AK aanwezig is en introduceert de bestuursleden. Mevrouw Smits-Nusteling, vroeger CFO van KPN en zeer deskundig op financieel terrein; de heer Olijslager, vroeger CEO van Friesland Groep en met name deskundig op het terrein waarop Unilever N.V. ("Unilever") zich beweegt, de fast moving consumer goods en de heer De Koning, vroeger voorzitter van het Pensioenfonds van de Nederlandse Spoorwegen en van Eumedion, de belangenbehartiger van de institutionele beleggers. De Voorzitter zelf heeft industriële ervaring en was vroeger voorzitter van VNO NCW.

De Voorzitter deelt verder mede dat:

- namens Unilever N.V. ("Unilever") geen vertegenwoordiger aanwezig is;
- de heer D. Tessers ("de heer Tessers") van SGG Netherlands N.V. ("SGG") aanwezig is om eventuele vragen van technische aard met betrekking tot de administratie van de certificaten te beantwoorden;
- prof. mr. M.W. den Boogert ("de heer Den Boogert"), de juridisch adviseur van het AK, aanwezig is;
- in de oproeping voor deze vergadering de agenda is opgenomen. Daarin is ook vermeld dat de relevante stukken op de voorgeschreven wijze ter inzage zijn gelegd en verkrijgbaar zijn gesteld;
- de vergadering bijeengeroepen is door middel van een aankondiging op 15 september 2016 op de website van het AK, derhalve vóór de wettelijk- en statutair voorgeschreven termijn;
- certificaathouders die in het verleden bij een certificaathoudersvergadering van het AK aanwezig zijn geweest en waarvan de gegevens bekend zijn, persoonlijk bij brief zijn geïnformeerd en uitgenodigd deze vergadering bij te wonen;
- het aantal certificaten vertegenwoordigd in deze vergadering later, na telling, volgt;
- de gelegenheid bestaat om bij de bespreking van de agendapunten vragen te stellen en/of opmerkingen te maken;

- ter wille van een ordelijk verloop van de vergadering, de aanwezigen wordt verzocht vragen en opmerkingen steeds te beperken tot het aan de orde zijnde onderwerp;
- een gevolmachtigde van een of meer certificaathouders of een vertegenwoordiger van een of meer certificaten houdende rechtspersonen, die het woord vraagt, wordt verzocht tevens de naam van de volmachtgevers of de betreffende rechtspersonen te noemen;
- van deze vergadering een bandopname wordt gemaakt en mevrouw Dijkshoorn is aangewezen om de notulen van de vergadering te maken, overeenkomstig artikel 7 lid 13 van de administratievoorwaarden; en
- eveneens ter wille van een ordelijk verloop van de vergadering de aanwezigen wordt verzocht mobiele telefoons uit te schakelen.

Voordat wordt overgegaan tot punt 2 van de agenda geeft de voorzitter het woord aan de heer Olijslager. Naar aanleiding van de rapportage van Unilever over het 3e kwartaal 2016 en over de eerste 9 maanden van 2016 wil het bestuur haar eerste indrukken, die relevant zijn voor de certificaathouders, over deze rapportage delen.

De heer A.A. Olijslager, bestuurslid AK ("de heer Olijslager"):

Kijkende naar de business, denk ik dat Unilever het goed blijft doen. In het laatste jaar, met name het laatste kwartaal, zo staat in de berichtgeving, waren er een paar belangrijke veranderingen. Dat zijn meestal toch externe veranderingen. Op de eerste plaats had Unilever veel last van valuta effecten en van inflatie in Zuid-Amerika en dat heeft dan vooral effect in de emerging markets. De enorme groeicijfers vanuit de emerging markets worden wat minder. China is daar nog een specifiek geval in. Unilever zei dat er een uitloop was uit hele grote voorraden en dat blijft eigenlijk het geval. Het is niet helemaal duidelijk voor ons wat er in China precies speelt, temeer omdat men zich daar focust op internetverkoop rechtstreeks naar de consument. We zien dat 58% van de omzet inmiddels in de emerging markets valt en daar iets langzamere groei plaatsvindt. Een tweede belangrijke ontwikkeling is dat Unilever – en daar is Unilever zelf denk ik ook bewust mee bezig – de omzet stuurt naar groeiende productcategorieën en ook productcategorieën met hoge marges zoals home care en personal care. Home care en personal care groeien harder dan de categorie food en je ziet dat men zich daarop focust ook met veel nieuwe producten. Vorig jaar stond in een van de stukken die wij gezien hebben van de analisten dat 58% van de omzet al uit home care en personal care komen inmiddels, dat is dus erg veel. Door die aantrekkelijke marges ontstaat er toch meer concurrentie op die markt van home- en personal care. Een grote speler is Procter & Gamble, maar ook Nestlé via L'Oréal. Ook zij hebben last van wat er in die emerging markets gebeurt. Europa en iets minder de Verenigde Staten blijven waarschijnlijk steeds zeer concurrerend. Unilever blijft – en dat is denk ik een goed ding – zich focussen op het vergroten van marktaandeel. Men koopt af en toe gewoon marktaandeel en als je dat doet, en dat lijkt te lukken als we de cijfers zien, het weer wat beter gaat in de markt dan verdienen je dat weer dik terug.

Binnen food blijven spreads (margarine) qua omzetontwikkeling en marktaandeel moeizaam, maar met wel een enorme sterke cashflow. Dus alle speculaties die er natuurlijk steeds plaatsvinden, van wat gaan ze nou met spreads doen, omdat dat toch verzelfstandigd is, die leiden er denk ik niet toe dat men dat gaat afstoten, omdat er een enorme cashflow uitkomt. Over de rechtstreekse internetverkoop, waarmee Unilever een paar jaar terug mee is begonnen, wordt weinig gezegd in de stukken. We hopen dat daar in het jaarverslag wat over wordt gezegd. Er zijn wel drie acquisities geweest, waarvan er één ook te maken had met een bedrijf wat internetverkoop deed (dat ging over scheren). Op zich pasten al die drie acquisities heel goed in de strategie, maar het waren wat kleinere acquisities. Dus de business op zich heeft wat tegenwind, vooral door externe factoren en dat zie je terug in de omzet en in de volumes.

Dan is er nog een opmerking gemaakt over ongeoorloofde concurrentie, dat is een beetje cryptisch genoemd in het kwartaalverslag. Kennelijk is er in een bepaald land iets aan de hand wat met ongeoorloofde concurrentie te maken heeft en wij zijn benieuwd in welk land dat is en of daar voorzieningen voor zijn getroffen of niet.

Dat is kort gezegd wat de business betreft de conclusie. Binnen de gegeven omstandigheden, die wat moeilijker zijn dan voorheen, neemt Unilever toch wel de goede stappen.

De Voorzitter:

De Voorzitter bedankt de heer Olijslager voor zijn interpretatie op de gepubliceerde rapportage van Unilever en geeft mevrouw Smits-Nusteling het woord om iets over de financiële positie van Unilever te zeggen.

Mevrouw C.S.M. Smits-Nusteling, bestuurslid AK ("mevrouw Smits-Nusteling"):

De financiële positie vinden wij ook gezond. Het bedrijf staat er goed voor als je naar de balans kijkt, de omzetontwikkeling. Weliswaar is de omzetontwikkeling dit jaar niet spectaculair, maar valt wel binnen hun zelf afgegeven forecast, dus daar houden ze zich netjes aan. Maar er zit wat tegenwind, wat mijn collega André ook al zei. Dat zie je ook wel een beetje aan de volumes. Als je die over de hele wereld optelt dan blijven die ongeveer gelijk. Ik denk dat ze het ontzettend goed doen aan de kostenkant. Keer op keer zien we daar de marges vergroten, uiteindelijk onder aan de streep gaat het natuurlijk om de hoeveelheid kasgeld dat er overblijft en dat ziet er ook gewoon goed en gezond uit. We stellen daar ook regelmatig vragen over, ook op de laatste aandeelhoudersvergadering hebben we dat gedaan. Wat is die hoeveelheid kasgeld, wat zijn daar de bestemmingen voor? Deels is dat, zoals André zei, om de flexibiliteit te hebben om acquisities te doen en die gebeuren ook in een normale business. In een normale business vindt men bij Unilever, en wij zijn het daar op dit moment wel mee eens, dat zo'n 2 tot 3 miljard kasgeld ook een mooie hoeveelheid is om aan te houden. Al met al ziet het er goed en gezond uit.

De Voorzitter:

De Voorzitter bedankt mevrouw Smits-Nusteling en stelt voor naar het tweede agendapunt te gaan.

2. Bespreking verslag en jaarrekening 1 juli 2015 – 30 juni 2016

Het jaarverslag is vanaf de datum van oproeping van deze certificaaithoudersvergadering ter inzage beschikbaar geweest. De Voorzitter stelt de aanwezigen in de gelegenheid over het verslag het woord te nemen en/of vragen te stellen.

De heer Ph.F. Korthals Altes ("*de heer Korthals Altes*"):

Een vraag die uiteenvalt in twee aspecten. Ten eerste, zoals u weet heeft Unilever een acquisitie gedaan waarmee ze voor het eerst rechtstreeks de consument benaderen met home- en care producten en niet van de externe distributies gebruikmaken, de Albert Heijns van deze wereld. Dit betreft de overname van een bedrijf in scheermesjes, voor als ik het goed heb begrepen een miljard euro of dollar. Ik denk een miljard dollar want het is een Amerikaans bedrijf. En ik meen dat de laatst gepubliceerde omzet iets van 350 miljoen was. Men beroept zich op de website van die scheermesjesleverancier/fabrikant, waar ook andere spullen bijgeleverd kunnen worden, op het feit dat men iedere maand, of in ieder geval periodiek scheermesjes en andere zaken kan leveren. Hoe duurzaam is dat beleid? Als je iets gaat ontwikkelen en rechtstreeks aan de consument gaat leveren, bijna op afroep. Dat zijn twee vragen. De eerste vraag is wat voor consequenties heeft dat nu dat ze nu voor het eerst rechtstreeks aan de consument gaan leveren in Amerika? En ten tweede, wat is uw mening over het feit van intensief vervoer naar de klant toe en zeer regelmatig vervoer, hoe past dat in het duurzame plaatje?

De Voorzitter:

We hebben hierover niet met het bestuur van Unilever kunnen spreken.

De heer Olijslager:

Het is niet het eerste wat ze rechtstreeks doen, er zijn al twee andere activiteiten die ze rechtstreeks doen. In China, Azië en Afrika al wat meer. Unilever heeft zelfs fysieke shops voor thee. Je ziet in de hele markt dat ook anderen dit doen, omdat internet toch een grote vlucht aan het nemen is op die terreinen. In emerging markets met name, waarin de retail, de distributie, niet zo ontwikkeld is als in West-Europa – daar hebben we gewoon supermarkten – is het ook logischer en makkelijker om –dat doen ze dan in China – rechtstreeks naar de consument te gaan. Dus nieuw is het niet. Internetverkoop betekent inderdaad gigantische hoeveelheden transport met pakjes. Als dat groter wordt binnen Unilever dan zullen ze daar qua duurzaamheid ook iets van vinden en dan zullen ze dat waarschijnlijk op de meest duurzame manier gaan doen. Maar het is wel een markt waarvan ik het logisch vind dat ze daarin meegaan. Het is allemaal nog vrij nieuw, zoals de voorzitter ook zegt, dus inhoudelijk kan ik er niet meer over zeggen. Het is een trend waarvan ik het logisch vind dat zij niet achterblijven.

De heer Korthals Altes:

Dat begrijp ik allemaal en ik wil er ook niet verder op doorgaan. Maar juist, omdat dit voor het eerst in de Westerse wereld is, niet in China, niet in ontwikkelingslanden, niet met hun producten, had je verwacht van een goed management, dat zij daar toch zelf extra aandacht aan hun beleggers, aan hun aandeelhouders, zouden geven en dat hebben zij niet gedaan.

De heer Olijslager:

Dat weet ik niet, maar dat is misschien een vraag voor de aandeelhoudersvergadering.

De Voorzitter:

Ze hebben wel een aankondiging gedaan.

De heer Korthals Altes:

Ja, maar zeer summier.

De Voorzitter:

Dit is typisch iets, je zou het een megatrend kunnen noemen die niet alleen Unilever betreft, maar waar wel Unilever een antwoord op moet geven. Het was volstrekt duidelijk dat dit zou komen en voornamelijk in de emerging markets en zeer in het bijzonder China.

De heer Olijslager:

En Amerika is inderdaad de eerste in de Westerse wereld, maar dat is ook logisch denk ik.

De heer D.M. Tomic, ("de heer Tomic") Vereniging van Effectenbezitters (de "VEB"):

David Tomic namens de VEB. Ik vertegenwoordig hier vandaag 111 certificaathouders, die samen 108.223 certificaten van aandelen hebben aangemeld voor deze vergadering. Ik wil op het punt van de heer Korthals Altes even doorgaan, want het stond uiteraard ook op mijn lijst. Het raakt ook aan het gesprek dat we hier vorig jaar hebben gehad, over het acquisitie pad wat Unilever opgaat en de overnames die ze gedaan hebben en wat ze daarover prijsgeven door middel van persberichten of andere publieke toelichtingen. Ook bij deze acquisitie, en daar moet ik de vorige spreker gelijk in geven, is de aankondiging toch wel weer uiterst summier te noemen. Vooral ook omdat er significante bedragen mee gemoeid zouden zijn. Waar de heer Polman, als ik me goed herinner, wat gepikeerd reageerde op de vraag: "Wat is nou de overnamesom geweest in dit kader?" en dat vinden wij teleurstellend dat daar niet iets meer over gezegd wordt. Het is zoals gezegd, toch voor de ontwikkelde landen een nieuwe stap. Ook al zitten ze in de emerging markets, wat meer in dit

segment, hier in het Westen is het nieuw. Het is E-commerce, van deze omvang ook volstrekt nieuw. Track record van het bedrijf weten we niet, behalve dat het in 2012 is opgericht geloof ik en een omzetcijfer van US\$ 300 miljoen werd genoemd. Dus ik zou aan u alsnog willen vragen: wat zijn nu, zoals u er naar kijkt, de kritische succesfactoren om deze overname te laten slagen, voor Unilever?

De heer Olijslager:

Dan gaan we een beetje filosoferen en ik weet niet of dat de bedoeling van deze vergadering is, maar ik wil er wel iets over zeggen. Ik denk dat het logisch is dat men die kant opgaat, men heeft het al eerder gedaan, zoals gezegd. Het past in personal care, die scheermesjesmarkt is een segment met hoge toegevoegde waarde. Er zijn twee andere bedrijven in de wereld, en daar heeft u ook wel is iets van gelezen denk ik, die daar mooie financiële marges op maken. Wat nu exact de antwoorden zijn op de vragen die u aan de heer Polman, en ik misschien ook, zou moeten stellen, die kan ik u natuurlijk niet geven. Dus ik denk dat dat iets is wat wij dan moeten vragen aan het bestuur van Unilever en ik kan u daar gewoon niet echt een antwoord op geven, maar ik vind het nog steeds geen domme stap.

De Voorzitter:

Dat zijn twee punten. Eén is informatie en de tweede is inhoudelijk ten aanzien van de informatie, dat nemen wij mee zoals dat heet. Dat er duidelijk een behoefte is om daar meer over te weten, dat kan ik begrijpen. Wat betreft de inhoud heeft u van de heer Olijslager gehoord in hoeverre wij daar nu op kunnen reageren, ik kan er misschien één ding aan toegeven. Ik weet dat het beleid van het bestuur van Unilever is dat als ze een acquisitie van deze vorm, van deze aard doen, dat ze dan niet alleen een nieuwe vorm van distributie en verkoop willen, maar ook dat ze daarin willen groeien. Met andere woorden, eigenlijk wil Unilever in elke acquisitie van enig formaat uitzicht hebben op een omzet die ten minste een \$ 1 miljard is. Dat is ook het antwoord op de vraag "Wat is het belang van de acquisitie voor het geheel?" Dat is duidelijk gericht op groei. Verder ben ik bang dat wij aan onze kant niet veel verder meer kunnen komen. We zullen met name het punt van de informatieverstrekking meenemen, maar toch ook eigenlijk de inhoudelijk kant meenemen. We hebben we het al een aantal keren gehad over E-commerce en in hoeverre daar in de sector op gereageerd is.

De heer Tomic:

De heer Schraven heeft het over groei, maar groei op zichzelf is niet zaligmakend. Uiteindelijk gaat het om winstgevendende groei en waarde creërende groei en dat raakt dan weer aan de discussie die we vorig jaar hebben gehad. Komt er wat u betreft een moment dat Unilever er niet omheen kan om overnamebedragen van dergelijke omvang, als het waar is van die \$1 miljard, om die te publiceren? Zodat een evaluatie van die overnames door financiële, door analisten of ieder andere geïnteresseerde hier, beter mogelijk wordt in termen van kapitaalallocatie, rendement op geïnvesteerde kapitaal en in hoeverre dat tot waarde creërende groei leidt? Is er wat u betreft een omslagpunt waarbij u zegt, nu gaan wij als AK naar het bestuur toe van Unilever en vragen, geef hier meer informatie over voor de beleggers en voor ons zelf om u als management te beoordelen?

De Voorzitter:

Zeker, dat gaan we doen. Daar kunt u op rekenen.

De heer Tomic:

Als dat bedrag van \$ 1 miljard klopt en we moeten zien in hoeverre het jaarverslag daar antwoord op zal kunnen gaan geven, is dat dan niet al een kantelpunt waarvan je zou moeten zeggen: Unilever management, wees iets scheutiger in het verstrekken van informatie.

De Voorzitter:

Nee, ook als ze kleinere acquisities doen, of althans, acquisities die kleiner lijken, zullen ze dat niet gauw doen, dat is onze indruk, tenzij ze denken dat in dat product of dat segment ze kunnen groeien, eigenlijk in dat merk te kunnen groeien, met een omzet van meer dan 1 miljard.

De heer Olijslager:

Het spel van de merkartikelenfabrikanten in zijn algemeenheid is dat men minstens, in een geografische markt, een bepaalde markt, een nummer twee positie moet kunnen halen. Dus het streven zal ongetwijfeld zijn, ook al zeggen ze dat misschien niet, dat ze hiermee minstens een nummer twee positie zullen willen halen. Dat daar forse omzetgroei uit moet komen zal ongetwijfeld in de doelstellingen staan.

De heer Tomic:

De E-commerce markt, dat is de markt, de winner takes all, je moet daar gewoon kritische massa hebben. Een eerste of tweede positie, maar als je daarbuiten valt dan is het al snel een stuk lastiger om een overname tot wasdom te laten komen. Wat dat betreft, kunnen wij als belegger ervan uitgaan, dat u hier Unilever kritisch op gaat bevragen.

De Voorzitter:

Daar kunt u op rekenen.

De heer H. Rienks ("de heer Rienks"):

Ik las bijvoorbeeld opnieuw in het jaarverslag dat u het heeft gehad met Unilever over de bonussen van de Unilever-directie en met name om die in hogere mate afhankelijk te maken van de duurzaamheidsdoelstellingen. Dat is niet nieuw, dat bepleit u al sinds een paar jaar geleden. Heeft u het gevoel dat het Unilever-bestuur naar u luistert? Want u heeft toch wel wat in te brengen, u heeft veel stemmen op de aandeelhoudersvergadering en ik heb de indruk dat dat op dit punt tegenvalt, maar wat vindt u er zelf van?

De heer P.P. de Koning, bestuurslid AK ("de heer De Koning")

Wij hebben van Unilever een voorstel voor een nieuwe beloningsstructuur voor met name de top, met uitstraling verder naar beneden, ontvangen. Dit voorstel hebben wij in het Bestuur nog niet kunnen bespreken. Het woord sustainability, duurzaamheid, ben ik daar nog niet tegengekomen. Dat is in ieder geval iets dat mij is opgevallen. Maar ik kan daar nog weinig van zeggen, omdat we het nog niet besproken hebben.

De heer Rienks:

Ik steun u in ieder geval met dat voornemen. Unilever zegt zelf dat het belangrijk is. Het is toch logisch dat de topman daar wat mee kan verdienen, als dat goed loopt en dat het niet alleen afhankelijk is van al die andere doelstellingen. Die andere doelstellingen mogen wel een stukje minder dan. De heer Polman is zelf de eerste die altijd roept: "Het is zo belangrijk, we zetten er vol op in". En hij geeft zelf verklaringen als van: "Het gaat ons zelf ook ten goede komen, want het mag misschien iets duurder lijken om duurzaam te zijn, maar we gaan het makkelijk terugverdienen in een volgend stadium". Dat zijn altijd de antwoorden die ik krijg, als ik probeer om hem daarop aan te pakken of het wel verstandig is om meer te doen dan de concurrent.

De heer De Koning:

Als ik daar nog één ding aan mag toevoegen? De heer Polman heeft ook gezegd als argument waarom hij niet zelf met voorstellen gekomen is om die duurzaamheidscriteria op te nemen, dat het zo vanzelfsprekend is dat managers dat moeten doen, zodat dit niet speciaal opgenomen hoeft te worden en daar zou je anders over kunnen denken.

De heer Rienks:

De bonussen moeten naar mijn mening gekoppeld zijn aan de dingen die je belangrijk vindt als onderneming en ook aan dingen die de maatschappij belangrijk vindt, want dan is er ook veel meer draagvlak als een manager inderdaad die bonus krijgt. Dan krijg je ook niet die discussies van, ze verdienen de bonussen te makkelijk en het gaat om dingen die er niet toe doen. Die ze kunnen manipuleren, want dat is altijd de kritiek bij bonussen.

De Voorzitter:

We kunnen daar heel duidelijk over zijn, meneer Rienks. Wij hebben dat, en dat heeft De Koning al een paar keer gedaan, ook in de algemene vergadering gevraagd en we hebben dat antwoord toen gekregen, wat de heer De Koning net noemt. Een ander argument, wat we eerder hebben gehoord is: er zijn wel twaalf doelstellingen of wel een heleboel en daarvan de juiste kritieke prestatie-indicatoren ("KPI's") eruit te halen, dat is niet zo eenvoudig. Met andere woorden, hoe breng je het in de praktijk, dat was een andere tegenwerping. Wij hebben dus eenzelfde opvatting als u en het Unilever-bestuur heeft daar nog geen actie op genomen, laten we dat heel duidelijk zeggen, en daarom hebben we dus de laatste keer – tijdens een kennismaking/een ontmoeting die we niet zo lang geleden gehad hebben met de nieuwe chairman, de heer Marijn Dekkers – dat punt heel uitdrukkelijk nog een keertje opgebracht.

De heer Rienks:

Het zou leuk zijn als nu eens een keer zou blijken dat u echt invloed heeft. Dat het Unilever-bestuur wel luistert. Want daar gaat het toch eigenlijk om, ze moeten op een gegeven moment ook naar de aandeelhouders luisteren. Daarom vind ik het ook belangrijk om hier te komen en u te vertellen wat u zou moeten doen naar mijn mening. Ik kan ook één keer per jaar vragen aan de heer Polman stellen, maar ik denk dat het weinig indruk maakt en als u het doet maakt het als het goed is meer indruk en dan zou het ertoe moeten leiden dat ze gepast reageren. Als ze het echt niet willen doen dan zijn zij ons uitleg verschuldigd. En niet een klein beetje maar een heleboel uitleg waarom het geen goed idee is. Dat heb ik niet gezien tot nu toe.

De Voorzitter:

Als Bestuur zijn wij het hiermee eens, wij denken ook dat het mogelijk moet zijn. Ik heb wel enige sympathie voor het argument dat sustainability door de hele organisatie heen een kernwaarde is waar alle productontwikkelingen en andere operaties door geleid moeten worden, ik geloof ook dat dat het geval is, dus in zoverre geloof ik er niet in dat de heer Polman daarin moet worden aangemoedigd.

De heer Rienks:

Nee, ik stel ook helemaal niet aan de orde dat hij het niet zou menen.

De Voorzitter:

Er zijn drie KPI's zoals u weet die ze hanteren voor de bonus, waarvan er twee financieel zijn en één is omzetgericht. Daar vinden wij dus van dat sustainability daaraan toegevoegd zou moeten worden.

De heer Korthals Altes:

U noemde de nieuwe voorzitter al en nu is er ook een nieuwe CFO recentelijk benoemd in de vergadering en dat was voor mij aanleiding om nog eens te kijken hoe het nu statutair zit met de bevoegdheden want een one tier board is toch eigenlijk vrij uniek bij een Nederlandse vennootschap. In artikel 23.3 staat dat de chie executive bepaalt welke taken op het gebied van het dagelijks bestuur van de vennootschap en de met haar verbonden onderneming onder zijn verantwoordelijkheid worden uitgeoefend door een of meer andere uitvoerende bestuurders. Dat is nogal wat, de CEO heeft zelf de volledige bevoegdheden en hij bepaalt zelf wat de andere uitvoerende bestuurder qua bevoegdheden krijgt. Mijn vraag aan u: wat zijn de statutaire bevoegdheden van de nieuwe CFO? Want die bepaalt

de CEO. U zult dat zeker weten bij de benoeming, welke statutaire bevoegdheden de CEO aan de nieuwe CFO heeft toegekend want anders vind ik het toch een beetje een mager toezicht dat u houdt.

De Voorzitter:

Ik geloof niet dat de CFO specifieke statutaire bevoegdheden heeft gekregen want die zouden dan in de statuten moeten staan.

De heer Korthals Altes

Er staat hier in de statuten: "De chief executive bepaalt welke taken op het gebied van dagelijks bestuur van de vennootschap en de met haar verbonden onderneming onder zijn verantwoordelijkheid worden uitgeoefend door een of meer andere uitvoerende bestuurders".

De Voorzitter:

Dat zijn taken.

De heer Korthals Altes:

Ja maar goed, dat zijn ook bevoegdheden.

De Voorzitter:

Nee, je hebt taken, de taakverdeling binnen een bestuur van een onderneming, dat is geen statutaire bevoegdheid, dat is een taakverdeling op basis van een statutaire bepaling, kunt u zeggen, maar dat is dan geen statutaire bevoegdheid.

De heer Korthals Altes:

Bij Unilever is mijn indruk dat de CEO eigenlijk een soort alleenheerser is geworden want niemand legt hem een strobreed in de weg, de nieuwe CFO, we weten niet wat zijn taken precies zijn en wat hij doet en hoe dat overleg tussen die twee is gegaan en we horen al helemaal niet van de niet-uitvoerende bestuurders in hoeverre die dat hebben bekeken.

De Voorzitter:

Zoals u weet is de wettelijke bevoegdheid van een bestuur heel duidelijk gedefinieerd en dat is een collectieve bevoegdheid en onderling bepalen ze hoe ze die taakverdeling gaan doen en bovendien ook in hoeverre het executive committee, wat een niet-statutaire committee is volgens mij – maar dat zou ik moeten nakijken – hoe deze executive committee de twee uitvoerende bestuurders in hun taakvervulling kunnen bijstaan.

De heer De Koning:

De keerzijde hiervan is dat de aandeelhouders met al hun vragen bij de CEO terecht kunnen. En er is dus niet iets waarvan de CEO kan zeggen: o nee, dat is niet voor mij, daarvoor moet je bij de CFO zijn. Het geeft aan: onder zijn verantwoordelijkheid belast hij de CFO met een aantal taken en u kunt de CEO altijd aanspreken op wat de CFO gedaan heeft.

De heer Korthals Altes:

Prima, ik accepteer het antwoord. Alleen vorig jaar, toen bleek uit BBC-onderzoek bij de theeplantages dat het een rommeltje was, de sanitaire voorzieningen helemaal niet klopten, toen duurde het weken voordat er een antwoord kwam. Toen kwam er niet een antwoord van de CEO, maar van een of andere regionale bestuurder die hij had aangewezen, terwijl dat een zeer belangrijke zaak betrof.

De heer De Koning:

Dat mocht hij ook doen en dan zou de aandeelhouder de CEO kunnen aanspreken dat hij dat niet zelf gedaan heeft. Maar het is zijn bevoegdheid om wat er gedaan moet worden niet allemaal zelf te doen

maar om te zeggen: dat is een taak van de CFO of dat kan beter in het land waar het plaatsvond door die verantwoordelijke worden gedaan. Dat is zijn verantwoordelijkheid en hij moet desgewenst verantwoording afleggen hoe hij met die bevoegdheid omgegaan is.

De heer Korthals Altes:

Ik dank u voor de uitleg, ik begrijp het, ook wat de Voorzitter zegt over de statutaire bevoegdheden van het bestuur, dat die vastliggen, maar ik blijf toch de indruk krijgen de afgelopen twee à drie jaar, dat het steeds magerder wordt wat we echt te horen krijgen over essenties, niet over zoet houden.

De heer Tomic:

Doorgaand op het beloningsbeleid. Ik heb de notulen gelezen van de laatste aandeelhoudersvergadering waarin u ook een dringend advies heeft meegegeven, zo staat het verwoord, om die criteria ten aanzien van duurzaamheid in het beloningsbeleid op te nemen. Dat is een wat stelligere formulering dan dat u de jaren daarvoor heeft laten weten. Heeft u de voorkeur voor een bepaald soort criterium? Unilever heeft dat sustainable living plan in ongeveer negen categorieën verdeeld. Zijn er gebieden van voorkeur wat u betreft, kan één of twee ook of moeten ze allemaal? Moeten ze binnen de korte termijnbonus terugkomen of juist in het langere termijn incentive plan? Unilever heeft aan u al wat voorstellen toegestuurd en heeft ook gezegd een consultatie te gaan doen. Als daar nu weer een element van matching shares instaat, zoals dat nu in het huidige beloningsbeleid is opgenomen, hoe kijkt u daar tegenaan? Het zijn drie vragen.

De heer De Koning:

Ik heb daar wel een mening over maar daar heeft u niets aan. U heeft iets aan de mening van het AK Bestuur en het Bestuur heeft daar nog geen mening over kunnen innemen. Ik begrijp dat het onbevredigend is, maar we hebben het stuk vorig week ontvangen en met deze vergadering in het vooruitzicht hadden we ook nog andere dingen te bespreken.

De heer Tomic:

Maar ik kan me voorstellen dat als dit al langer binnen uw Bestuur leeft, wat het geval is, dat u daar ook al een soort lijn voor uzelf heeft bepaald, daar denken we aan, die criteria of dit criterium en wat zou er in de korte of lange termijn component terug moeten komen?

De Voorzitter:

Dat zijn twee vragen. De ene vraag is: als sustainability daarin komt, wat wij graag willen, is het dan onderdeel van de korte termijnbonus of van de lange termijnbeloning, de long term incentive plan, of in beide. De andere vraag is dat je het hanteerbaar moet maken. Je kunt geen twaalf criteria in die KPI's zetten voor het bestuur. Daarvan hebben wij gezegd graag een voorstel van het bestuur Unilever te willen zien. We hebben niet zelf een mening gevormd, we gaan niet op de stoel van het bestuur zelf zitten om te zeggen wat nu de belangrijkste criteria zijn uit dat sustainability plan. Maar we hebben wel begrip getoond voor het feit in het verleden dat het er niet alle twaalf kunnen zijn omdat het dan niet meer hanteerbaar is.

De heer Tomic:

Maar als ik de heer De Koning zojuist goed hoorde, stond in het voorstel dat u inmiddels ontvangen heeft geen enkel criterium ten aanzien van duurzaamheid opgenomen.

De Voorzitter:

Niet in de korte termijn, ik heb het maar vluchtig doorgelezen, ik dacht wel in hun lange termijnbeloning, dat ze daar wel aan het opschuiven waren.

De heer Tomic:

Dus als het daarin daadwerkelijk ook tot uiting komt, als die parameters gebruikt worden voor de lange termijnbeloning, dan is dat wat u betreft ook voldoende of wilt u het breder dan in beloningsbeleid hebben verankerd?

De Voorzitter:

Daar heb ik geen antwoord op. We moeten het voorstel eerst goed lezen en daar onderling over praten.

De heer Tomic:

Gaat u het standpunt van het AK voorafgaand aan de aandeelhoudersvergadering 2017 hierover bekend maken?

De Voorzitter:

Dat hangt ook erg af van het antwoord van Unilever, wat ze gaan doen.

De heer Tomic:

U zei zojuist dat u met de heer Dekkers, de nieuwe chairman, inmiddels een gesprek hebt gehad. Dat is goed om te horen. Wat is uw indruk, waar heeft u het met hem over gehad en wat is zijn missie bij Unilever?

De Voorzitter:

Zijn missie is natuurlijk te zorgen voor de continuïteit van het beleid, met andere woorden, de invulling van de twee plaatsen in de board en we hebben ook het punt gemaakt van wat de heer Korthals Altes zegt: is dit nu de juiste opzet? Twee uitvoerende leden, de CEO en de CFO of zou je daar meer mensen in de board moeten hebben die uitvoerende bevoegdheden hebben? Dat is een punt waar we het al eens eerder over gehad hebben. Wij hebben het gehad over de verhouding tussen de uitvoerende leden van de board en de leden van de executive committee en met name ook over de contacten tussen de non-executive leden van de board en de mensen van de executive committee, ook met het oog op de opvolging te zijner tijd van de twee uitvoerende leden die er nu zijn en met name van de heer Polman natuurlijk. Daar hebben wij in ieder geval een aantal vragen over gesteld en de antwoorden zullen hopelijk nog wel in een volgend overleg komen want zoals u weet hebben wij de gewoonte om vóór de algemene vergadering van aandeelhouders met de chairman van de board een gesprek te hebben naar aanleiding van de punten die op de agenda staan. Dat onderwerp is aan de orde geweest. Het beloningsbeleid, zoals ik al zei en met name de sustainability als een van de criteria voor zowel de korte- als de lange termijnbonus.

De heer Tomic:

U heeft uw wensenlijstje op dit punt als het ware bij de heer Dekkers bekend gemaakt.

De Voorzitter:

Ja. Ik vond het gesprek dat we deze keer gehad hebben ook weer veelbelovend. Hij zit er bovenop en hij neemt er de tijd voor. Hij heeft zichzelf beperkt in het aantal functies dat hij wil uitoefenen en Unilever is daar de zwaarste van. Zoals u weet komt hij van Bayer af, hij heeft daarvoor tien jaar in Duitsland gewerkt en daarvoor in Amerika. Zijn belangrijkste functies en daar wil hij het ook toe beperken is een non-executive board membership van General Electric, dat is natuurlijk een hele grote onderneming in Amerika en de chairmanship van Unilever. We hebben het ook erover gehad, hoe belangrijk het is om het chairmanship te scheiden van de CEO, daar is hij het helemaal mee eens. Hij vindt ook de praktijk in Amerika geen goede dus hij zal zich echt als chairman opstellen en volgens het patroon dat met name in de UK is gevormd, betekent dat dat hij twee of drie dagen in de week op kantoor zit, in Londen of in Rotterdam.

De heer Tomic:

Dank. Ik heb nog een paar vragen over de strategie, het verdienmodel van de onderneming. Ook veel dank voor de toelichting van de heer Olijslager en mevrouw Smits-Nusteling over de laatste kwartaalcijfers, het is altijd goed als het AK daar wat ons betreft wat extra kleur aan geeft, wat punten meldt in deze vergadering waar zij op gelet heeft en hoe zij de ontwikkeling binnen het bedrijf ziet. Maar als je kijkt naar de ontwikkeling, de volumeontwikkeling bijvoorbeeld, hoe dat zich verhoudt tot de prijsontwikkeling, dan zie je eigenlijk dat Unilever langzaam aan de prijzen aan het opvoeren is geweest op concernniveau en ook binnen categorieën moet ik zeggen, en dat dat significant ten koste is gegaan van het volume, dat voor het eerst het afgelopen kwartaal is gekrompen. Hoe kijkt uw AK, uw Bestuur daar tegenaan, tegen die keuze van het management?

De heer Olijslager:

Ik vermoed dat ze dat nu gaan veranderen, want zoals gezegd, een van de belangrijkste doelstellingen is om marktaandeel te kopen. Als je de prijs te veel oprekt en dat is in Europa ook zichtbaar geweest, en je gaat marktaandeel verliezen, volume misschien maar ik kan niet goed zien of er echt marktaandeel verloren is want ze schrijven dat ze marktaandeel gewonnen hebben. Nu, als dat dus samen zou kunnen gaan met die prijsverhogingen dan zullen ze dat volhouden want als je een groot marktaandeel hebt dan geeft dat marktmacht en dan kun je dus je prijzen verhogen. Dus logisch zou zijn om marktaandeel te kopen en prijzen vasthouden. En als ze marktaandeel gaan verliezen zullen ze meer in A&P gaan investeren en misschien een beetje de prijzen verlagen.

De heer Tomic:

Dus op het eerste gezicht zegt u: dit is niet een ontwikkeling die ons wat zorgen baart of waar wij een extra risicofactor in zien?

De heer Olijslager:

Nog niet, maar je moet wel goed opletten of je de ballen echt goed in de lucht houdt op die manier, het evenwicht goed houdt en in de stukken staat wel dat ze marktaandeel gewonnen hebben.

Mevrouw Smits-Nusteling:

Het is met name weer de relatie naar het marktaandeel winnen. Dat is ook waar we regelmatig over praten met Unilever omdat er geen overzichtjes in staan van wie dan precies de peers zijn waar je mee vergelijkt maar daar hebben we het volgens mij ook al eens eerder over gehad. Het is altijd die balans zoeken in dit soort bedrijven en ik denk dat we ook wel kwartalen gaan zien waar je het volume meer ziet groeien maar dan moet je weer al die kortingen geven en zijn de prijzen weer lager. Dus het is gewoon een balansspel.

De heer Tomic:

Dan nog een punt over dat – wat ik niet eerder in Unilever zag en dat bij de jaarcijfers 2015 bekend is gemaakt – 'zero based budgeting' dat is ingevoerd, hoe kijkt u daar als Bestuur daar tegenaan?

Mevrouw Smits-Nusteling:

Dat vond ik eigenlijk ook persoonlijk heel interessant want ik heb dat in het verleden ook wel eens geprobeerd. Voor iedereen die daar niet mee bekend is, wat je met zero base budgeting bedoelt is dat je eigenlijk alles van het verleden in je hoofd even weggooit. Je kijkt niet naar de vorige cijfers en hoe alles georganiseerd is maar je begint even opnieuw met de tekentafel en je gaat eigenlijk zeggen: als wij dit product zouden willen verkopen, hoeveel fabrieken hebben we dan nodig, hoeveel mensen, wat voor IT-systemen enz. Dan ga je je hele keten door. Het interessante daarvan is dat als je dat echt goed doet, dus echt je geest leeg kan maken, dat je dat kan vergelijken met hoe je het vandaag de dag doet en u voelt het al aankomen, daar zitten natuurlijk verbeterkansen in waardoor je een hoop richtingen ziet waarin je kan gaan besparen. Dat idee is met de nieuwe CFO meegekomen. De eerste signalen daarvan zijn dat het ook een hoop oplevert dus wij vinden het heel interessant om dat te blijven volgen, hoe dat verder gaat. Want de realiteit is natuurlijk dat je niet met een nieuw tekenvel

begint maar dat je te maken hebt met dat je al een aantal fabrieken hebt staan en dat je een bepaalde organisatie hebt enz. Maar ik vond het een hele goede inbreng van hem om er anders naar te gaan kijken.

De heer Tomic:

Dank. Nog een puntje over de laatste aandeelhoudersvergadering. Dat is inderdaad de vraag die u weer gesteld heeft over de kaspositie, wat noodzakelijk is en wat minimale behoefte is voor Unilever. Die vraag komt denk ik al een paar keer in de aandeelhoudersvergadering terug. Was er dit jaar een specifieke reden of was die eigenlijk hetzelfde als de jaren daarvoor.

Mevrouw Smits-Nusteling:

Voor mij was dit de eerste keer dat ik in de aandeelhoudersvergadering was en op het moment dat ik toetrad tot het Bestuur dan ga je natuurlijk kijken naar de balans, naar de resultaten, de cashflow en wat je kunt vinden over Unilever. Voor mij was dat ook meteen een vraag. Daar hebben we het met elkaar over gehad en dat vragen we misschien wel elk jaar. Het is toch een belangrijk onderwerp.

De Voorzitter:

Daar hebben we het ook met de CFO over gehad.

Mevrouw Smits-Nusteling:

Ja en ik vind het antwoord – maar dat gaf ik daarstraks al even in de toelichting aan – om een zekere flexibiliteit te houden van 3 miljard euro, voor een bedrijf met de omvang van Unilever niet excessief, maar het is gewoon wel interessant om te zien hoe ze er zelf ook over nadenken. Wanneer wordt het dan wel een grens en wat gaat er dan met dat geld gebeuren? En dan vragen wij natuurlijk aan ze: is er dan ruimte voor een speciaal extra dividend of is er een aandeleninkoop waar u aan denkt in dat kader. Dat bespreken we dan.

De heer Tomic:

De achtergrond van de vragen was geloof ik dat u meer inzicht wilde hebben in de strategische richting van het bedrijf. Heeft u nu het idee dat dat duidelijker is geworden voor u als Bestuur naar aanleiding van die vraag?

Mevrouw Smits-Nusteling:

Ja, dat is altijd een persoonlijke judgement dat je vervolgens dan overlegt. Wat ik er wel uit begrepen heb is dat men toch echt op zoek is naar die acquisities, die de waarde en de groei versterken. En ja, daar kunnen wij het alleen maar mee eens zijn.

De heer Tomic:

Nog drie korte vragen in deze ronde. Ten eerste heeft u in uw eigen bestuursvergadering gesproken over de voorstellen van de Commissie Van Manen, ik ben heel benieuwd waar u specifiek naar gekeken heeft en wat uw oordeel is over de nieuwe concept Code. Het tweede is de rol van het AK waar u al over gesproken heeft met het nieuwe bestuur, wellicht zijn daar nog nieuwe, interessante ontwikkelingen te melden. En het derde puntje is de voorstellen van Eumedion, die ik ook zag terugkomen in uw bullet point opsomming, waar dat precies over ging.

De heer De Koning:

Ik kijk nu naar uw eerste vraag. De Commissie Van Manen heeft het voorstel voor een nieuwe Nederlandse Corporate Governance Code voor discussie gepubliceerd dat ging ook over de positie van de one tier board. Wij hebben daar als Bestuur naar gekeken en geen aanleiding daarin gevonden om daar op te reageren en hebben dat ook niet gedaan.

De heer Tomic:

Het ging dus niet bijvoorbeeld ook over de positie van administratiekantoren zoals Van Manen dat licht wijzigt ten opzichte van de Code Tabaksblat.

De heer De Koning:

Die positie zou beperkt kunnen worden doordat in het voorstel wordt bepaald dat de taak van een AK niet langer mag zijn het verhinderen dat door een lage opkomst een minderheid feitelijk kan beslissen. Maar zoals u weet zijn er twee zaken die voor het AK van belang zijn, om niet zelf te zeggen dat het AK geen bestaansrecht meer zou hebben. De eerste is dus het opkomstpercentage op de AvA maar het tweede is de positie van de prefs. En zolang dat onevenredig stemrecht er is vinden wij dat als Unilever dan het AK aanhoudt, wij daarvoor begrip hebben.

De heer Tomic:

En de rol van het AK an sich, zoals dat ook terugkomt in de gesprekken die u blijkens uw eigen jaarverslag met Unilever en binnen uw eigen Bestuur heeft gevoerd. Zijn daar nog nieuwe ontwikkelingen in?

De Voorzitter:

Wij maakten natuurlijk heel duidelijk dat wij onze onafhankelijkheid omhelzen, zoals het kritisch volgen van Unilever, dat dat in het belang is van de certificaathouders en dat is het enige belang wat in onze statuten staat. Dat hebben we wel geformuleerd als het langere termijnbelang van de certificaathouders. Daarom praten we heel graag met Unilever over de strategie, met degenen die het moeten uitvoeren en uiteraard praten we er dan ook over of het AK nog nodig is. Dat is een bekende vraag aan Unilever. Tot op heden vindt Unilever dat nodig en nuttig zolang ze niet in staat zijn om de prefs te kopen. U weet dat daar onder de oude CFO een keer een hele serieuze poging is gedaan maar die is maar ten dele gelukt. De enige ontwikkeling is dat wij in de eerste plaats Unilever hebben gevraagd om in het kader van de benoeming van de nieuwe chairman ook de rol van het AK goed uit te leggen, dus dat we geen "poedel" van de vennootschap zijn maar een kritisch institutionele aandeelhouder. We hebben dat in het gesprek wat wij hebben gehad met de chairman nog eens een keertje getoetst of hij dat ook inderdaad goed begreep en onze indruk is dat dat het geval is.

De heer Tomich:

Heeft u met Unilever eigenlijk al gesproken over de laatste aandeelhoudersvergadering, een korte evaluatie. Want we hebben voor het eerst – en dat is toch een tamelijk historisch moment mag ik zeggen – 50% opkomstpercentage van eigen kapitaalverschaffers.

De Voorzitter:

Ja, dat gaat de goede kant op. We hebben wel intern en ook met Unilever gekeken of je nog meer zou kunnen doen aan volmachtverlening zodat dat verder opgevoerd kan worden. Ik heb wel de indruk dat Unilever heel serieus is om die aanwezigheid, al zou het maar via volmacht zijn, te vergroten en ik vind het heel positief dat in de afgelopen jaren die aanwezigheid behoorlijk is opgelopen.

De heer Tomic:

Een laatste vraag die ik al in eerste instantie stelde en die nog open staat gaat over Eumedion. Op pagina 5 van uw jaarverslag onder de punten waar u met elkaar over gesproken heeft staat 'Voorstellen van Eumedion inzake het voor certificaathouders vergroten van zeggenschap'. Het stond er dit jaar nieuw in dus ik dacht dat er misschien een specifieke aanleiding voor was.

De heer De Koning:

In zijn algemeenheid geldt dat als Eumedion notities rondstuurt met haar opvattingen deze, voor zover ze voor ons relevant zijn, gedeeld worden met het Bestuur. Vervolgens bespreken we dit en wordt daarop actie ondernomen of niet. Dit punt heeft op zich niet geleid tot een actie door het Bestuur.

De Voorzitter:

Wij nemen Eumedion, of beter gezegd de leden van Eumedion, zeer serieus. Als die dus op een gegeven moment met speerpunten komen dan praten we daar via de heer De Koning altijd over.

De heer Tomic:

Het was mij bijvoorbeeld niet duidelijk of het om de jaarlijkse speerpuntenbrief van Eumedion gaat, gaat het om een specifiek position paper wat ze dit jaar hebben uitgebracht over de zeggenschapspositie van minderheidsaandeelhouders of gaat het om een een-op-een briefwisseling tussen u en Eumedion, het kan het ook allemaal zijn. Daar wilde ik meer gevoel bij krijgen, waar dit over ging.

De Voorzitter:

Het laatste stuk van Eumedion gaat over de rechten van minderheidsaandeelhouders en in hoeverre die op een of andere manier versterkt zouden moeten of kunnen worden. Daar is kennis van genomen maar daar hebben wij als Bestuur nog niet over gesproken want die gelegenheid hebben we nog niet gehad.

De heer De Koning:

Dit is uiteraard van wat oudere datum en moet een algemeen punt geweest zijn dat we in het Bestuur besproken hebben maar niet tot actie heeft geleid. Maar, we hebben het opgenomen om te laten zien dat, zoals de Voorzitter ook zegt, wij toch bezig zijn als wij van anderen zaken horen waarvan wij denken dat die mogelijk voor het AK van belang zijn dat die dan besproken worden in het Bestuur en dat Eumedion wat dat betreft voor ons een hele nuttige rol vervuld.

De heer Korthals Altes:

Ik wilde even aansluiten op de cum pref aandelen die nog uitstaan. Ik zal me beperken want ik zie de vrees op uw gezicht. Het is niet de bedoeling om u te irriteren of om de vergadering op te houden. Ik wil echter drie dingen onder de aandacht brengen. Het eerste punt is de cum pref aandelen. De vennootschap Unilever is opgericht in 1928 en dat is voor een deel gebeurd met de inbreng van een aantal bestaande businesses. Waaronder bijvoorbeeld Jurgens, familiebedrijven waren dat en die grootaandeelhouders van de bedrijven die tot de oprichting van Unilever hebben geleid die hadden toen al cum pref aandelen in die jaren, 1928, 1929, 1930 en er werden ook nieuwe cum pref aandelen uitgegeven. Er stonden in die periode niet zomaar een paar cum pref aandelen uit, nee, het was tijdenlang, vanaf 1935 tot 1960, de meerderheid van het kapitaal. Het waren de gewone aandelen en dan praat ik over de nominale waarde, de nominale aandelen van de cum pref waren hoger dan van de gewone aandelen. U moet zich voorstellen, in die situatie, waarbij het ook nog zo was dat je in de jaren dertig kon verwisselen, dus je kon de cum pref aandelen verwisselen in gewone aandelen. Dus als de resultaten in een jaar wat tegenvielen dan waren er een boel aandeelhouders die dan kozen voor de gewone aandelen en andersom. Deze bestuurders, die dus zelf grootaandeelhouders waren, die zelf tot de oprichting hebben geleid, die zouden beslist hebben dat van de cum prefs die waren uitgegeven, want er zijn er meerdere uitgegeven, ook de 4% cum prefs die op een gegeven moment zelfs nominaal zijn afgelost, dat stond in de statuten, die zouden beslist hebben dat ze de 6% en de 7% cum pref aandelen tot in de eeuwigheid zouden laten duren en dat die nooit afgelost konden worden door de andere aandeelhouders. Ik wil die mensen niet beledigen, ze zijn ten eerste overleden maar ten tweede denk ik, ook als ze nog zouden leven, dan zouden ze het 100% met me eens zijn, dat dat nooit de bedoeling is geweest. Het tweede is dat er tot de jaren vijftig heel duidelijk in de statuten stond dat in de algemene vergadering een wijziging aangebracht kon worden in de voorwaarden van de rechten van de cum pref houders en dus ook het dividend. Alleen was de

drempel dan 25%. Zolang als de cum pref houders meer dan 25% zeggenschap in de algemene vergadering hadden, konden zij een neerwaartse aanpassing van hun dividend tegenhouden. Heel logisch, heel begrijpelijk. Dat is niet gebeurd tot in 2011, dat heeft dus heel lang geduurd want toen was het al wel gezakt naar ongeveer een procent of 26 à 27 en toen pas, met de inkoop van het pakket van Aegon, is die benedengrens gepasseerd. Voor die tijd heeft niemand er aandacht aan besteed want het was gewoon niet relevant. Dat betekent ook dat na 1950 die fout die er toen in is geslopen ook niet relevant was want niemand werd er op geattendeerd dus het werd terzijde gelegd. Maar vanaf 16 september 2011 toen Aegon en een aantal particulieren hebben ingestemd om aan te bieden is dat percentage gezakt naar 20% en daarmee werd het plotseling actueel want anders zou het betekenen dat zelfs de heer Rienks die enkele preferente aandelen heeft, dat die ze nog alleen zou overhouden, dat zelfs dan de algemene vergadering daar niets tegen zou kunnen doen. Dat is niet het geval. Dat heb ik dus ook in de afgelopen maanden uitvoerig besproken met het Ministerie van Financiën en het Ministerie van Financiën onderschrijft aan mij dat mijn analyse klopt. Die bevestigde ook in een brief van 19 september: het is diefstal wat er op het ogenblik gebeurt met het cum pref dividend op de gewone aandelen en certificaten. Die brief is bekend, die gaat rond maar zelfs als het zwart op wit staat zijn er heren die dat nog niet kunnen geloven. Het is ook moeilijk in het leven maar ik wilde graag dat dit ook opgenomen wordt in de notulen want ik ga hiermee verder en niet omdat ik gelijk heb maar omdat ik recht wil doen aan de oorspronkelijke oprichters van Unilever, omdat dat nadenkende heren waren, omdat dat echte bestuurders waren en dat die niet de dommigheid hebben begaan dat iemand die nog één certificaat van 6% zou hebben, dat die door niemand daarvan afgebracht zou kunnen worden bij een publieke vennootschap. Amen.

De Voorzitter:

Dank u wel. We nemen nota van uw opvatting en we zullen die in het verslag verwoorden. We hebben het er duidelijk niet over gehad.

De heer Korthals Altes:

Nee, dat begrijp ik. Ik zou het wel op prijs stellen, voorzitter, daarom ga ik er ook verder niet op in, als ik vóórdat het wordt vastgelegd, ik naar die tekst mag kijken, wat het is geworden want het is mijn inbreng en u reageert daar niet op.

De Voorzitter:

U moet aannemen dat het verslag op basis van de bandopname die wordt gemaakt, een goede weergave is van de vergadering. U kunt daarop reageren maar we gaan niet van tevoren iedere certificaathouder vragen of zijn of haar opmerkingen goed zijn weergegeven want dan creëren we een precedent waar we spijt van kunnen krijgen. Dat gaan we niet doen.

De heer Korthals Altes:

Ik ben niet iedere aandeelhouder, ik ben hoofdbestuurder van een effectenbedrijf en ik heb dit onderzoek gedaan.

De Voorzitter:

Maar voor ons bent u een certificaathouder.

De heer Korthals Altes:

Ik ga er ook vanuit dat u dus heel duidelijk in die tekst zult verwijzen naar de brief van het Ministerie van Financiën van 19 september 2016 waarin die diefstal gemeld staat.

De heer Olijslager:

U bent gelijk aan iedereen hier, meneer Korthals Altes en daar gaan we netjes mee om, met iedereen, niet alleen met u.

De heer Korthals Altes:

Ik zeg niet dat ik meer ben dan iemand anders, ik zeg dat ik een effectenman ben.

De Voorzitter:

Maar het woord diefstal komt echt voor uw eigen rekening. Ik geloof dat dat een onjuiste weergave is. We hebben in het verleden over uw standpunten uitvoerig van gedachten gewisseld. U schrijft brieven die iedereen zo langzamerhand gekopieerd krijgt. Wij hebben als bestuur besloten dat we wel kennis nemen van uw opvatting en het daarbij te laten.

De heer Korthals Altes:

Dat begrijp ik. Ik heb ook, conform uw verzoek vorig jaar, het voorgelegd aan de algemene vergadering van aandeelhouders dit jaar. Het bestuur van Unilever wil dus het bewijs niet accepteren en levert zelf ook niet het bewijs waarom het wel rechtmatig zou zijn. Het woord diefstal is niet door mij bedacht, het woord diefstal komt voort uit het feit dat het bestuur het bewijs niet levert dat het een rechtmatige handeling is. Daar komt het uit voort.

De Voorzitter:

Het enige advies wat ik u kan geven als u geen gelijk krijgt, om uw gelijk te halen bij de rechter, dat is gebruikelijk in een rechtstaat.

De heer Korthals Altes:

In een rechtstaat is het ook gebruikelijk om de statuten van de vennootschap te respecteren.

Mevrouw A.S. Nette ("Mevrouw Nette"), namens institutionele aandeelhouders:

Namens institutionele aandeelhouders wil ik ook graag nog toevoegen aan de eerdere discussie over de KPI's voor de beloningscriteria dat wij ook graag zien dat daar het duurzaamheidscriterium wordt toegevoegd en dat we daarin ook graag samen willen optrekken.

De Voorzitter:

Wij voelen ons gesteund. Dank u wel.

3. Rondvraag

De Voorzitter gaat over naar de rondvraag en doet de volgende mededeling.

Er komt een vacature in het Bestuur ten gevolge van het periodiek aftreden van de heer De Koning per de datum van de eerstvolgende vergadering van het Bestuur die nu gepland staat op 10 februari 2017. Zoals u weet, en misschien voor uw informatie meneer Korthals, wij lezen de statuten echt regelmatig maar u heeft geen gelijk als u zegt dat een bestuurder maar twee maal vier jaar bestuurder kan zijn. Artikel 6.5 van de statuten zegt: "Een aftredend bestuurder is terstond herbenoembaar. Een bestuurder kan ten hoogste twee maal worden herbenoemd". En dat doen we dus ook in de praktijk. Het is zo dat de heer De Koning al twee keer is herbenoemd en dat dus op 10 februari zijn benoemingstermijn afloopt. We zullen de certificaathouders – en dat is in overeenstemming met wat erover staat in de administratievoorwaarden een maand, in ieder geval de maand november, zo snel als we dat kunnen opnemen op de website – in de gelegenheid stellen om personen voor benoeming tot bestuurder aan ons aan te bevelen. Dat zult u kunnen vinden op de website. Dat is mijn eerste mededeling. Ik kan er wel aan toevoegen dat ik het vertrek van de heer De Koning zeer betreurt. De heer De Koning heeft dus in de elf jaar dat hij in het Bestuur van het AK heeft gezeten een buitengewoon grote inbreng gehad, zeker ook als het gaat over onderwerpen als de belangen van institutionele beleggers, de vertegenwoordiging daarvan, corporate governance, informatieverschaffing en met name ook het beloningsvraagstuk en dat is natuurlijk heel jammer, dat

je iemand dan met die kennis en ervaring moet gaan missen maar dat is helaas het geval. Ik hoop dat u het met mij eens bent dat wij de heer De Koning daar zeer dankbaar voor zijn.

Een tweede vacature in het Bestuur ontstaat door het aftreden van de heer Olijslager. Zoals u weet zou dat aftreden vorig jaar al plaatsgevonden moeten hebben, maar door buitengewone omstandigheden heeft het Bestuur toen het besluit genomen om de zittingstermijn van de heer Olijslager met maximaal twee jaar te verlengen om de gelegenheid te krijgen om naar een geschikte opvolger te zoeken. We hebben daar destijds ook Unilever over geïnformeerd en de reden was dat we van certificaathouders geen kandidaten kregen aangereikt maar ook zelf eigenlijk heel veel moeite hadden om een goede kandidaat te vinden die beschikbaar was om op het punt van de kennis en ervaring van de heer Olijslager zijn plaats in te nemen. Zoals ik u al zei, dat is met name inhoudelijk, de business, met name de – wat ik met een oneerbiedig woord maar even noem – 'merkenbusiness' en dan wel degelijk in internationaal verband. Wat we zullen doen is dat we nu ook de vacature van de heer Olijslager weer openstellen, in die zin dat certificaathouders ook daarvoor een aanbeveling kunnen doen. Ik heb wel goede hoop dat we in het begin van 2017 erin zullen slagen om een goede kandidaat aan te trekken. We hebben voor de beide vacatures een profielschets opgesteld want zoals u weet willen wij graag een gebalanceerd, niet groot maar wel deskundig bestuur en met ieder met een specifieke deskundigheid die relevant is voor ons werk. De profielen zijn dus verschillend in dit geval. U kunt de profielschets vinden op de website. Dat is eigenlijk wat ik wilde mededelen.

Dan ga ik verder met de rondvraag.

De heer Rienks:

Ik wil toch wel graag reageren op wat u net gezegd heeft. Er zijn natuurlijk een paar mogelijkheden. Mogelijkheid één is u heeft een zodanig groot netwerk tot uw beschikking, mensen die u kent met z'n vieren, dat het eigenlijk een klein kunstje zou moeten zijn om daar iemand uit te vissen die in het profiel past en die graag wil en die ook niet slecht valt bij de institutionele beleggers in Nederland. Maar blijkbaar is dat ingewikkelder dan het op het eerste gezicht lijkt.

De Voorzitter:

Dat kunnen wij ook wel maar dan moet je ook iemand vinden die beschikbaar is, dat is het probleem.

De heer Rienks:

Dat is het probleem? Dat ze wel in het profiel passen, ook wel graag willen maar dat ze zeggen ik heb er helaas geen tijd voor. Of ik ben al lid van dat en dat bestuur en dat zou een conflict kunnen veroorzaken.

De Voorzitter:

Exact, precies wat u zegt. En wat vervolgens ook een beperking is, eigenlijk zouden we daar eens over moeten nadenken, we kunnen geen ex-employee van Unilever, wat deze dan ook moge doen op het ogenblik, als bestuurslid benoemen.

De heer Rienks:

Dus dat is ook nog een complicatie? Maar meent u serieus dat wij als certificaathouders uw probleem op kunnen lossen.

De Voorzitter:

Nee, dat vragen wij u niet. Wij stellen u in de gelegenheid. Maar u mag ervan uitgaan dat wij heus wel, tenminste ik geloof wel dat we dat kunnen zeggen, kandidaten kunnen identificeren en hopelijk ook

mensen kunnen vinden die daarvoor beschikbaar zijn, die het willen doen, geen tegenstrijdig belang hebben. We doen dat heel zorgvuldig.

De heer Rienks:

Maar heeft u desnoods ook een budget beschikbaar om een geschikte headhunter in te schakelen?

De heer Olijslager:

Meneer Rienks, ik denk dat uit wat de voorzitter zonet zei u mag aannemen dat er toch wel een oplossing gloort in begin van het jaar. Ik denk dat hij dat bedoeld heeft als ik zo vrij mag zijn.

De heer Rienks:

Dat er nu zodanig veel mensen gepolst zijn dat het wel heel gek moet lopen als ze allemaal voor de eer bedanken? Het probleem is dus dat ze al gauw een conflicterend belang hebben of in hun jonge jaren een jaar bij Unilever hebben gewerkt? Of dat ze eigenlijk te licht bevonden worden en net niet aan de eisen in het profiel voldoen?

Ik kan mezelf wel aanmelden maar ik voldoe niet aan de eisen dus dat werkt ook niet.

De Voorzitter:

Er komt heus wel een oplossing maar we stellen de certificaathouders – we hebben een open mind – in de gelegenheid om ook met suggesties te komen. Dat hoeven we niet te volgen, zeker niet als we zelf een betere kandidaat kennen, maar we willen het wel graag goed spelen.

De heer Rienks:

Maar als meneer Tomic via de VEB iemand weet te vinden die aan de eisen voldoet dan kijkt u er serieus naar. Het is niet zo dat hij bij voorbaat tevergeefs moeite doet omdat u toch al iemand had. Je kunt voor de vorm zeggen: u mag met kandidaten komen maar als het al in de achterkamer geregeld is, heeft dat geen zin. Dan doe je moeite voor niets en de kandidaat waar je mee aan komt zetten wordt alleen maar teleurgesteld. Ik ben niet in staat om dat te doen maar misschien wel meneer Tomic want de VEB heeft ook een flink netwerk, die kan misschien wel iets doen, of die mevrouw hier van de institutionele beleggers, je weet het maar nooit. Maar als ze dat doen dan wil ik wel graag dat ze dat niet voor spek en bonen doen, dat ze niet kansloos zijn bij voorbaat want dan is het zo jammer van de moeite die je doet.

De Voorzitter:

Ze zijn u waarschijnlijk dankbaar voor het feit dat u voor hen opkomt maar wij zouden het willen beperken tot: we hebben een open mind.

De heer Rienks:

Dus ze doen het niet bij voorbaat voor niets als ze serieus naar iemand gaan zoeken.

De Voorzitter:

Dat hangt af van met wie ze komen.

De heer Rienks:

Ja, daar kan het natuurlijk uiteindelijk van afhangen. Maar als u nu al weet: het is meneer X maar we mogen het alleen nog niet vertellen want wij moeten nog navraag doen, dan hoeven we nu niet meer te gaan zoeken naar een alternatief, als het in dat stadium verkeert.

De Voorzitter:

Wij lossen het denk ik wel op, wij hebben daar wel voldoende vertrouwen in. Maar wij gaan niet bij voorbaat vertellen of en hoeveel kandidaten we op ons lijstje hebben.

De heer Rienks:

Nee, u moet het vertellen op het moment dat het zeker is dat hij het wordt. Maar als u nu weet dat het 95% zeker is dan gaan die certificaathouders werk voor niets doen als ze een alternatieve kandidaat gaan zoeken. Als het nog echt open is dan zouden ze u kunnen helpen maar als het niet meer open is en het is eigenlijk al beslist maar u mag het alleen nog niet zeggen omdat het nog niet helemaal zeker is, dan doen ze het voor niets. Ik wilde een beetje voelen, niet voor mezelf maar voor die andere mensen die het misschien wel zouden kunnen. Als je dat serieus vraagt aan de certificaathouders dan moeten zij ook serieuze kansen hebben dat hun kandidaten het worden. Anders is het zonde van de moeite. Als iedereen weet dat we het alleen maar voor de vorm vragen, dan is dat ook goed.

De Voorzitter:

Nee, maar ik heb het goed begrepen. Maar we zijn ook al een keer geslaagd in het vervangen van een waardevol lid van het bestuur. Laat ik u verzekeren dat er twee dingen zijn, het eerste is het beleid wat we gevoerd hebben tot op heden, dat willen we voortzetten en het tweede is dat we erg goed kijken of een kandidaat past in het profiel want we willen wel graag de breedte en de diepte van kennis en ervaring behouden.

De heer Korthals Altes:

Ik wilde alleen nog even reageren dat er inderdaad misschien wel vaker wijzigingen zijn geweest in de voorwaarden van het bestuur. Ik meen me te herinneren dat in het verleden vastlag dat het bestuur werd benoemd voor een periode van twee keer vier jaar maar dat dat inmiddels ook twee keer herbenoeming is geworden.

De Voorzitter:

Dat is altijd zo geweest, twee herbenoemingen, met benoeming erbij is dat drie keer vier jaar.

De heer Tomic:

De heer Rienks plaveit het weggetje eigenlijk al. Dank voor de indirecte support natuurlijk. We zijn heel benieuwd naar hoe de beide profielen eruit zien. Ik heb vorig jaar als ik het me goed herinner in deze vergadering ook al heel kort laten vallen dat het wellicht een overweging voor ons is om te kijken of er mogelijkheden zijn. We zullen ook in deze twee gevallen bekijken of wij mensen voor beide profielen beschikbaar hebben, maar ik begrijp wel dat dat op redelijk korte termijn al is.

De Voorzitter:

Nee, de bestuurswisseling vindt plaats op 10 februari 2017 en we zullen na deze vergadering de vacatures op de website zetten. De profielschets staat er al op. U wordt dan in ieder geval een maand in de gelegenheid gesteld aanbevelingen te doen.

De heer Tomic:

Dank hiervoor, we gaan ernaar kijken. Twee slotopmerkingen, die eigenlijk niet heel anders zijn dan de vorige jaren, het zal u niet verbazen. De eerste is dat het verslag wat ons betreft, ik blijf het zeggen, nog altijd wat aan substantie kan winnen door bijvoorbeeld aan te geven wat de aanleiding was voor u om bepaalde vragen te stellen, welke reacties u daarop heeft gekregen in uw gesprekken met het bestuur binnenskamers en in welke mate die antwoorden u tevreden stemden. Het tweede is dat wij nog altijd de certificering zo snel mogelijk zien verdwijnen, dat is uiteraard niet persoonlijk bedoeld maar het is wel zo dat wij menen dat de disproportionaliteit die daardoor nu bij u eigenlijk ligt, want u heeft geen kapitaal belang maar wel een belangrijke stemmenmacht in de vergadering, dat die wat ons betreft zeker niet te prefereren is boven een eventuele situatie dat de prefhouders nu de macht in zo'n vergadering gaan grijpen en die kans wordt nog kleiner als we de opkomstpercentages van de afgelopen jaren zien. Dus wij van de VEB denken dat het AK en de certificering bij Unilever eraf kan en wij hebben wat dat betreft ook een beetje de hoop gevestigd op de heer Dekkers en kijken wat hij hieraan kan doen. Dank.

De Voorzitter:

Dank u zeer. Zijn er nog andere vragen of opmerkingen?

De heer Korthals Altes:

Nog één opmerking: dat ik de laatste conclusie van de heer Tomic zeker ondersteun. Ik denk ook dat het wat dat betreft een stimulerende werking zou kunnen hebben als men dus ziet de trend van een wat hogere opkomst in de AvA's en dat je dus inderdaad als bestuur zelf moet zorgen dat je aantrekkelijk bent, dan moet je ook jezelf een beetje aantrekkelijk maken als bestuur en de manier waarop je die dingen presenteert. Dus in die zin ben ik het helemaal eens dat dat punt zo langzamerhand wel genaderd is. Misschien zou je het bestuur kunnen aanbevelen om daar ook nog eens zelf aan te werken hoe ze in de PR en de tegemoetreding tijdens de algemene vergadering van aandeelhouders een nog positievere uitstraling zouden kunnen hebben, zodat de certificering niet noodzakelijk is.

De Voorzitter:

Het enige wat ik hierop kan zeggen is: ik ken uw mening, ik ken ook de mening van de VEB natuurlijk, uit het verleden en ook nu. Ten aanzien van dit punt zou ik niet meer willen zeggen dan wat de heer De Koning al eerder in deze vergadering gezegd heeft. Ik zou alleen de hoop willen uitspreken dat zolang het AK bestaat en zijn rol zo goed mogelijk probeert in te vullen, dat u ook in uw overwegingen meeneemt of u inhoudelijk tevreden bent over de manier waarop wij opereren inclusief op de algemene vergadering en wat we ook wel rapporteren over onderwerpen die we met het bestuur van Unilever bespreken waarbij we hopen dat we ook de belangen van de certificaathouders op een behoorlijke manier naar voren brengen. Dus met andere woorden, niet alleen de formele toetsing van het feit dat er certificaten zijn, ook inhoudelijk hoe we in die situatie de belangen van de certificaathouders proberen te behartigen. Dat is een hoop die ik dan maar even uitspreek.

De presentielijst luidt als volgt. Dat er ter vergadering 11 certificaathouders aanwezig of vertegenwoordigd zijn, die tezamen 2.336.772 certificaten vertegenwoordigen.

Mevrouw Nette:

Het betreft alleen een commentaar met betrekking tot het Bestuur van het AK. Namens de institutionele beleggers zou ik graag willen benadrukken dat continuïteit belangrijk voor ons is. De heer De Koning vertrekt nu. We hadden hem er graag bij de volgende aandeelhoudersvergadering van Unilever nog bij gehad. Maar het zou fijn zijn wanneer er misschien dan niet in één keer twee mensen vertrekken. Het andere punt is dat het AK er nu eenmaal is en dus dan zien we ook graag een goede belangenbehartiging van de certificaathouders.

De Voorzitter:

Uw punt is heel terecht en ik betrek ook graag de heer Olijslager hierin in de veronderstelling dat hij nu twaalf jaar zal rondmaken op 10 februari van het volgend jaar, zou ik hem, ik neem aan ook namens u, toch wel heel uitdrukkelijk willen bedanken voor zijn bijzondere bijdrage. Met name als het gaat over het kritisch volgen, niet alleen het kritisch volgen van het beleid van Unilever maar met name ook – en daar kunnen wij als medebestuurders van getuigen – met het aandragen van suggesties voor het bestuur van Unilever vanuit zijn eigen ervaring als levensmiddelenman als ik het zo mag noemen, in ieder geval merkenman. Ik weet ook dat Unilever dat erg op prijs heeft gesteld, misschien zijn ze wat dat betreft iets minder hardhorend geweest op het punt van de beloningen waar we het eerder over hadden, maar wij hebben dus een paar keer duidelijk gemaakt dat ze de suggesties van de heer Olijslager ter harte hebben genomen. Enfin, wij hebben daar erg van geprofiteerd als Bestuur en eigenlijk ben ik er van overtuigd dat de certificaathouders daarvan geprofiteerd hebben en dank je wel, André.

De heer Olijslager:

Graag gedaan.

De Voorzitter:

We zullen dus proberen om het gevoerde beleid voort te zetten en ook daarin mee te nemen de opmerkingen die we vandaag weer gehoord hebben uit de certificaathoudersvergadering. Dank u wel.

4. Sluiting

De Voorzitter constateert dat er geen verdere vragen zijn en dankt de certificaathouders voor hun deelname, het secretariaat voor de gastvrijheid en de adviseurs voor hun aanwezigheid en inbreng.

De Voorzitter sluit de vergadering om 12.10 uur.

Vastgesteld op 24 december 2016.